

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy Ivo Pospíšila, soudkyně Lenky Kaniové a soudce Michala Bobka v právní věci žalobkyně: **M. L.**, zastoupena Mgr. Bc. Vladimírem Volným, advokátem se sídlem Paroubkova 228, Domažlice, proti žalovanému: **Krajský úřad Plzeňského kraje**, se sídlem Škroupova 1760/18, Plzeň, o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 12. 9. 2022, č.j. PK-RR/3299/19, v řízení o kasační stížnosti žalobkyně proti rozsudku Krajského soudu v Plzni ze dne 13. 11. 2023, č. j. 55 A 69/2022 - 67,

t a k t o :

- I. Kasační stížnosti **se přiznává** odkladný účinek spočívající v tom, že až do skončení řízení o kasační stížnosti se pozastavují účinky rozsudku Krajského soudu v Plzni ze dne 13. 11. 2023, č. j. 55 A 69/2022 - 67, a rozhodnutí žalovaného ze dne 12. 9. 2022, č.j. PK-RR/3299/19.
- II. Žalobkyni **se ukládá** zaplatit ve lhůtě 15 dnů od doručení tohoto usnesení soudní poplatek ve výši 1 000 Kč za podání návrhu na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti.

O d ů v o d n ě n í :

I. Vymezení věci

[1] V záhlaví označeným rozhodnutím žalovaný k odvolání žalobkyně změnil rozhodnutí Městského úřadu Domažlice (dále jen „stavební úřad“) ze dne 27. 8. 2019, č.j. MeDO-55406/2019-Šab, kterým bylo žalobkyni, v navazujícím řízení o žádosti o dodatečné povolení stavby, nařízeno odstranit stavbu „*přístřešek u stavby pro rodinnou rekreaci ev. č. X, B. P., D.*“, na pozemku parc. č. XA v k. ú. D., stanoveny podmínky pro odstranění stavby a současně byla žalobkyni uložena povinnost uhradit náklady řízení ve výši 1 000 Kč. Změna prvoinstančního rozhodnutí spočívala ve změně označení zákonného ustanovení, podle kterého stavební úřad žalobkyni nařídil odstranění stavby, a to z původního § 129 odst. 1 písm. d) zákona č. 183/2006 Sb., o územním plánování a stavebním řádu (stavební zákon), na § 129 odst. 1 písm. b) stavebního zákona. Ve zbývajících částech žalovaný prvoinstanční rozhodnutí potvrdil.

[2] Žalobu proti rozhodnutí žalovaného zamítl Krajský soud v Plzni (dále jen „krajský soud“) rozsudkem označeným v záhlaví. V rámci řízení o žalobě krajský soud usnesením ze dne 12. 12. 2022, č. j. 55 A 69/2022, přiznal žalobě odkladný účinek.

II. Návrh na přiznání odkladného účinku

[3] Nejvyšší správní soud obdržel ve výše nadepsané věci dne 27. 12. 2023 kasační stížnost žalobkyně (dále jen „stěžovatelka“), kterou se domáhá zrušení shora označeného rozsudku krajského soudu. Následně stěžovatelka dne 29. 1. 2024 podala spolu s doplněním kasační stížnosti návrh na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti dle § 107 ve spojení s § 73 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s. ř. s.“).

[4] Návrh na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti stěžovatelka odůvodnila tak, že by jí výkonem napadeného rozhodnutí vznikla újma spočívající v nenávratném zásahu do jejích vlastnických práv a s tím související škoda. Podle stěžovatelky přiznání odkladného účinku kasační stížnosti nijak nezasáhne do práv třetích osob (žádný z účastníků řízení či dotčených osob neuvedl nic, co by o tom svědčilo) a není v rozporu s důležitým veřejným zájmem, obzvláště když v dané lokalitě probíhá změna územního plánu.

[5] Žalovaný s přiznáním odkladného účinku kasační stížnosti souhlasí.

III. Posouzení návrhu na přiznání odkladného účinku

[6] Nejvyšší správní soud přistoupil k posouzení návrhu a po zvážení důvodů a skutečností přednesených stěžovatelkou dospěl k závěru, že jsou naplněny podmínky pro přiznání odkladného účinku kasační stížnosti podle § 73 odst. 2 ve spojení s § 107 s. ř. s.

[7] Podle § 73 odst. 2 s. ř. s. soud přizná žalobě odkladný účinek, *jestliže by výkon nebo jiné právní následky rozhodnutí znamenaly pro žalobce nepoměrně větší újmu, než jaká přiznáním odkladného účinku může vzniknout jiným osobám, a jestliže to nebude v rozporu s důležitým veřejným zájmem*. Ve smyslu § 107 s. ř. s. uvedené podmínky platí přiměřeně i pro odkladný účinek kasační stížnosti.

[8] Možnost přiznání odkladného účinku kasační stížnosti je ve smyslu § 73 odst. 2 s. ř. s. podmíněna kumulativním naplněním dvou objektivních podmínek: 1) výkon nebo jiné právní následky rozhodnutí by znamenaly pro stěžovatele nepoměrně větší újmu, než jaká přiznáním odkladného účinku může vzniknout jiným osobám, a 2) přiznání odkladného účinku kasační stížnosti nebude v rozporu s důležitým veřejným zájmem.

[9] Nejvyšší správní soud po posouzení důvodů uváděných stěžovatelkou dospěl k závěru, že uvedené podmínky pro přiznání odkladného účinku kasační stížnosti jsou splněny. Je zřejmé, že pokud dojde k výkonu rozhodnutí o odstranění stavby, bude stavba stěžovatelky nenávratně zničena a bude možné ji znovu obnovit, resp. postavit jen s vynaložením dalšího úsilí a finančních prostředků. To je újma nepoměrně větší, než která by mohla vzniknout jiným osobám odkladem výkonu rozhodnutí. Z ničeho totiž

pokračování

neplyne, že by existence dotčené stavby třetí osoby jakkoliv nepřiměřeně obtěžovala, či dokonce ohrožovala na zdraví, životě či majetku.

[10] Stejně tak z ničeho neplyne, že by veřejný zájem na odstranění stavby dosahoval takové intenzity, že by výkon rozhodnutí v tomto případě nesnesl odkladu. Je třeba mít na paměti, že institut přiznání odkladného účinku slouží pouze k dočasnému odkladu účinků rozhodnutí správního orgánu a nijak jej nereviduje. Ostatně také žalovaný coby orgán veřejné správy, jehož úkolem je v dané věci mimo jiné hájit veřejný zájem i s přiznáním odkladného účinku kasační stížnosti souhlasí.

[11] Nejvyšší správní soud proto dovodil naplnění obou shora vymezených podmínek pro přiznání odkladného účinku kasační stížnosti, a proto stěžovatelčině návrhu vyhověl a kasační stížnosti odkladný účinek přiznal. Je třeba připomenout, že v usnesení ze dne 6. 12. 2005, č. j. 2 Afs 77/2005 - 96, č. 786/2006 Sb. NSS, Nejvyšší správní soud uvedl, že „[o]dkladný účinek podle § 107 soudního řádu správního může být v řízení o kasační stížnosti přiznán a působit nejen ve vztahu k přezkoumávanému rozhodnutí krajského soudu (či jeho části), ale i přímo ve vztahu ke správnímu rozhodnutí (či jeho části), k jehož přezkumu se dotýčné řízení před krajským soudem vedlo.“ Za dané situace se tedy do rozhodnutí o kasační stížnosti pozastavují účinky nejen ve vztahu k napadenému rozsudku krajského soudu, ale i ve vztahu k napadenému rozhodnutí.

[12] Závěrem Nejvyšší správní soud zdůrazňuje, že usnesení o přiznání odkladného účinku kasační stížnosti je svou podstatou rozhodnutím předběžné povahy a nelze z něj předjímat budoucí rozhodnutí o věci samé (srov. usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 4. 10. 2005, č. j. 8 As 26/2005-76, č. 1072/2007 Sb. NSS).

[13] Podání návrhu na přiznání odkladného účinku podléhá poplatkové povinnosti podle položky č. 20 sazebníku soudních poplatků, který je přílohou zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích. Stěžovatelka nespadá mezi osoby osvobozené od povinnosti soudní poplatek hradit, a proto rozhodl Nejvyšší správní soud dále tak, jak je uvedeno ve výroku č. II. tohoto rozhodnutí. Soudní poplatek činí 1 000 Kč. Ten je možno uhradit v kolcích vylepením na vyznačeném místě v příloze tohoto usnesení (po připojení svého podpisu jej stěžovatelka zašle zpět Nejvyššímu správnímu soudu), případně v hotovosti na pokladně soudu anebo bezhotovostně převodem na účet Nejvyššího správního soudu č. 3703–46127621/0710, vedený u České národní banky, pobočka Brno. Závazný **variabilní symbol** pro identifikaci platby je: **1010426523**.

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 28. února 2024

Ivo Pospíšil
předseda senátu